

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

نوشتۀ حمید محوی
۲۷ فروری ۲۰۱۶

ستراتیژی، امنیت ملی و ضرورت مبارزه علیه شبه علم در ایران

LA PENSÉE, par A. Rodin

مدت های مدیده، یعنی تقریباً از سال ۲۰۱۰ موضوع اس ۳۰۰ روسی برای ایران یکی از بحث های دائمی در نشریات بود، و در رژه ارتش ایران، با وجود تمام گزارشات مبنی بر عدم تحویل این سلاح از سوی روسیه به ایران، به دلیل تحریم بین المللی... در رژه ارتش سال ۱۳۸۹ (۲۰۱۰) احمدی نژاد اس ۳۰۰ هایش را به شکل مرموزی در رژه نشان داد... بعد ادعا کردند که ما خودمان اس ۳۰۰ می سازیم... روس ها نیز در پاسخ اعلان کردند که ایران توان ساخت اس ۳۰۰ را ندارد ولی می تواند سیستم مشابه HQ9 را بسازد که از چینی ها خریداری کرده است. با آگاهی به این امر که همه و خاصه خود روس ها می دانستند که تحریم های اعلان شده علیه ایران ساختگی است، و جزء سیاست های تجاوزکارانه امپریالیسم جهانی به سرکردگی ایالات متحده آمریکا می باشد، ولی با وجود این، آنها نیز تحریم ها را به رسمیت شناختند و به تعهداتشان در مورد تحویل اس ۳۰۰ که یک سلاح دفاعی است عمل نکردند. در چنین مواردی است که می بینیم که علی رغم تمام اختلافاتی که از دوران های بسیار قدیمی بین اروپای بیزانس و اروپای رومی وجود دارد، در رابطه با شرق هم پیمان هستند. امروز با لغو تحریم ها بحث همکاری های روسیه با ایران به شکل دائمی تر و جدی تری جریان دارد. اخیراً ولانتین واسیلسکو کارشناس نظامی، فرمانده دوم قدیمی پایگاه هوایی اوتپه در رمانی در مقاله اش (۱) نوشته است: «موضوع همکاری صدور تکنولوژی مدرن به ایران در راستای مقابله با تمام تهدیدات منطقه ئی و جهانی است».

ولی ما ایرانی ها واقعاً باید به شکل بنیادی در مورد امنیت ملی کشورمان بیندیشیم و ببینیم که مشکل اساسی ایران در این زمینه ستراتیژیک کدام است؟

فردریش انگلس در مقاله «ایران و چین» (۲۲ مه ۱۸۵۷ در «استعمار در آسیا» موضوع عقب ماندگی و ناکارآمدی ارتش های شرقی را این گونه توضیح می دهد :

«سیستمهای نظامی یکی جانشین دیگری می شد و هرکدام در مأموریت خود شکست می خوردند، زیرا حسادت، دسایس، ناآگاهی، حرص و آز و بزهکاری شرقی هائی که می بایستی به افسران و سربازان اروپائی تبدیل شوند از جمله عواملی بودند که پیشرفت امور را دچار اختلال می کردند. ارتش نوین و منظم هرگز فرصت نیافت تا در صحنه نبرد، قدرت ساز و برگ خود را بیازماید. عملیتهای درخشان آن تنها به چند اردو علیه اکراد، ترکمنها و افغانها محدود می شد و به عنوان هسته مرکزی عمل می کرد که پیرامون آن متشکل از چندین واحد سوار نامنظم ایرانی بود. واحدهای سوار نامنظم در صحنه نبرد واقعی قابلیت عملیاتی زیادی داشتند و مؤثر بودند، در حالی که ارتش منظم غالباً کاری نمی کرد به جز تحمیل تجمعات متشکل نظامی در رویارویی با دشمن، ولی البته فقط در ظاهر خارق العاده به نظر می رسید. تا این که سرانجام جنگ علیه انگلیس شعله ور شد. انگلیسی ها به بوشهر حمله کردند و در آنجا با مقاومتی بی باکانه ولی ناکارآمد مواجه شدند. اما مردانی که در بوشهر می جنگیدند جزء ارتش منظم نبودند : جنبش مقاومت از افراد محلی ایرانی و عرب ساحلی تشکیل شده بود. ارتش منظم در فاصله شصت مایلی (حدود هشتاد و هشت کیلومتر) روی تپه ها در حال تجمع و تمرکز بود و سرانجام حرکت می کند.

ارتش انگلیس- و- هندی در میان راه با آنها روبه رو می شوند، و اگر چه ایرانیها به شیوه ای که با توپخانه از آنها پذیرائی کردند، موجب تحسین آنها شدند و اگر چه مریعی که تشکیل داده بودند، تمام اصول و قواعد نظامی را به دقت تمام به نمایش گذاشته بود، با اینحال تنها با یک حمله توسط یک رژیمان سواره نظام هند تمام ارتش ایران از نگاهبان تا واحدهای خط درهم کوبیده شد و جهت پی بردن به کیفیت چنین واحدی از سواره نظام هندی در ارتش هند، باید به کتاب کاپیتان نولان(۳) مراجعه کنیم.

افسران انگلیسی-هندی درباره این واحد سوار (همین واحدی که فقط در یک حمله ارتش ایران را تارومار کرد) براین عقیده هستند که فاقد مهارت کافی بوده و حتی از واحد سوار نامنظم ارتش انگلیس- و- هند نیز کیفیت نازلتری دارد. کاپیتان نولان نیز به سهم خود هیچ عملیاتی را نمی یابد که بتواند اعتبار آن را تأیید کند. با اینحال ششصد سوار از همین رژیمان نازل فقط در یک حمله ده هزار از ارتش منظم ایران را تارومار کرد و آنچنان وحشتی در دل ارتش ایران ایجاد کرد که از این پس، به استثنای توپخانه، در هیچ جای دیگری مقاومت نکردند. در محمرا خود را از دسترس دور نگهداشتند و تنها با توپخانه دفاع کردند و پس از خاموشی توپخانه و زمانی که بریتانیاییها پیاده شدند، شامل نیروی تجسسی بودند که تنها به سیصد تفنگدار و پنجاه سوار نامنظم محدود می شد، ولی تمام ارتش ایران عقب نشینی کرد و سلاحها و بار و بندیلشان را - نه برای فاتحین، چرا که چنین نامی برای آنها کافی نبود - بلکه برای مهاجمین بر جا گذاشتند. با این وجود تمام این موارد نه به ما اجازه می دهد که ایرانیها را ملتی ترسو بدانیم و نه این که از ترویج تاکتیکهای اروپائی در نزد شرقیها صرفنظر کنیم. جنگهای روس و ترک در سالهای ۱۸۱۲_ ۱۸۰۶ و ۱۸۲۹_ ۱۸۲۸ (۴) انباشته از چنین نمونه هائی است. مهمترین مقاومتها در مقابل روسها توسط واحدهای نامنظم در شهرهائی صورت پذیرفت که واجد استحکامات بودند و در مناطق کوهستانی واقع شده بود. هر بار که واحدهای منظم در صحرا دست به عملیات می زدند، توسط روسها درهم کوبیده می شدند و غالباً با صدای اولین آتش، پای به فرار می گذاشتند. در حالی که تنها یک واحد نامنظم از آرنوتها (۵) قادر بود که در یک خط در

وارنا (۶) هفته های تمام حملات روسها را واپس بزند. ولی با اینحال در آخرین جنگ، ارتش منظم ترک در هر نبرد از اولتیمتاسا(۷) و ستاته آ (۸) تا کرس (۹) و اینگور (۱۰) ارتش روس را شکست می دهد. واقعیت این است که ترویج سازماندهی نظام اروپایی در نزد ملت‌های بربر هنوز از مرحله تکوین نهایی خود بسیار دور است. تقسیم بندی ارتش نوین، مسلح شدن به ساز و برگ و تمرین به سبک اروپایی، جملگی مواردی هستند که در واقع باید آنها را جزء اولین گامها بدانیم. چرا که رایج ساختن قواعد نظامی اروپایی به تنهایی کافی نیست و نظم و انضباط اروپایی را حاکم نخواهد ساخت، همانطور که انجام دستورالعمل اروپایی به خودی خود تاکتیک و ستراتیژی اروپایی را موجب نمی شود...»

موضوعی را که انگلس در رابطه با عوامل اختلال در ایجاد ارتش منظم مؤثر در شرق و در ایران یادآور می شود، می توانیم در پسا یک قرن و نیم بعد با گزارش تازه ای در مورد «کمبود آخوند برای مساجد» در ایران گسترش دهیم، تا اندکی بیشتر به کاستی های امنیت ملی کشورمان و ریشه های بنیادی آن پی ببریم.

سرانجام کاشف به عمل آمد که مشکل کمبود آخوند در مساجد ایران به این علت بوده است که دولت جمهوری اسلامی در ایران فارغ التحصیلان حوزه های مذهبی را در مؤسسات و وزارت خانه ها به کار می گمارد... تمام وزارت خانه ها حتی وزارت دفاع و ارتش و غیره...

شاید بی مورد به نظر رسد ولی یادآوری این موضوع از هر گونه ابهامی ما را در امان نگاه می دارد، روشن است که اگر ارتش منظم به علم و رواج قواعد هوشمندانه و تداوم آن نیازمند باشد، به عکس در مدارس مذهبی از یک سو و ایدئولوژی مذهبی نه به علم و قواعد هوشمندانه که به شبه علم تکیه دارد. ایمان، اعتقاد، شهادت، مدد غیبی، خواست خدا، برای اسلام و نه امنیت ملی، «جانم فدای رهبر» یعنی دقیقاً همان ساختاری که تنها به یک فرد خاص و خیلی عالی مقام در اقوام ابتدائی و مردم دوران باستان رایج بود، ... و بر این اساس تاکتیک و ستراتیژی در صحنه نبرد برای حفظ تداوم نسل و زندگی ملت... به تماشاخانه آسمانی تبدیل می شود، یعنی زمان و مکانی برای تجلیات قدسی و رویدادهای مافوق الطبیعه... حال باید ببینیم که حضور این موج عظیم آخوند و در پی آن گسترش شبه علم در مؤسسات و مدارس و... ارتش ایران تا چه اندازه می تواند ایرانی ها را از اهداف ستراتیژیک خودشان در زمینه امنیت ملی دور سازد.

در نتیجه به عوامل مختل کننده ای که انگلس از آنها در مورد سطح نازل ارتش منظم در شرق یاد می کند، یعنی پس از حسادت، ناآگاهی، حرص و آز و بزهکاری شرقی... حضور آخوند و به طور مشخص یعنی حضور پر رنگ شبه علم در وزارت دفاع و ارتش و نیروهای مسلح را نیز به آن بیفزائیم.

و نه این که ارتش های غربی از دود عود و ورد و دعا و آب مقدس بی بهره بوده باشند ولی حضور شبه علم به این پر رنگی نیست که ما در ایران سراغ داریم.

اگر ترس از مرگ و ترس از فقدان والدین... از عوارض تشکل اعتقادات مذهبی و اعتقاد به وجود خدا و جهانی فراسوی جهان واقعی به نظر می رسد، چنین اعتقاداتی وقتی به شکل سازمان یافته و نهادینه در سطح اجتماعی و حتی جهانی به شکل ماتریکس گسترش می یابد، حاکی از صغارت انسان خواهد بود. روی دوم سکه ظاهراً معتبر ولی در واقع تحریف شده شهادت به عنوان یکی از ارکان ادیان یکتاپرست و مدد غیبی از چشم بندی های قدسی و به عنوان برگ برنده دین، تسکین دهنده و آرامش بخش چیزی نیست به جز سند صغارت و نابالغی انسان، چنین اموری روی دوم همین وابستگی های دائمی به قدرت های دیگر است.

نتیجه می گیریم که روسیه می تواند در حدی که منافعش ایجاب می کند در مدرنیزاسیون ارتش ایران (یا ارتش جمهوری اسلامی ایران) نقش بازی کند و سرمایه گذاری های کشورهای اروپایی احتمالاً می تواند طرح تخریب ایران

را دور سازد و یا به تأخیر بیندازد... ولی رشد نیروهای مولد ایران و تأمین تمام و کمال امنیت ملی در صورتی واقعاً ممکن خواهد شد که علم جایگزین شبه علم شود و صغارت انسان به کبارت ارتقاء یابد.

ایران در کسب فن آوری نظامی روسی از هند پیشی می گیرد. توسط ولانتین واسیلسکو (۱)

گاهنامه هنر و مبارزه/گزارشات نظامی

گزارشات نظامی در سطح بین المللی و مباحث رایج در زمینه ستراتیژی

۲۶ فبروری ۲۰۱۶